

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/351/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613209849
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2613209849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členov senátu JUDr. Evy Behranovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Korytár, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279, v mene ktorej koná Ing. JUDr. Pavol Korytár, advokát a konateľ, proti žalovanému: A. O., narodený XX.XX.IXXX, štátny občan SR, bytom M. XXX/X, O., o zaplatenie 541,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 4C/46/2014-45 zo dňa 8. apríla 2014 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 350,43 eura s 8,5% úrokom z omeškania od 27.09.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania spočívajúce v právnom zastúpení v sume 31,28 eura a náhradu iných trov v sume 9,40 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 541,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 436,59 od 24.09.2013 do zaplatenia, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 106,39 eura a náhradu iných trov v sume 32,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, súčasne zrušil uznesenie zo dňa 12.03.2014. Právne odôvodnil rozhodnutie ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 1, 9 ods. 2, § 15 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 ZoSÚ) Občianskeho zákonníka (§ 517 ods. 1,2) a náhradu trov konania účastníkov Občianskeho súdneho poriadku, vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (§ 142 ods. 1,). Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil záverom, že žalobca na základe úverovej zmluvy č. 4011127435 zo dňa 26.11.2010 na nákup spotrebného tovaru (lôžkoviny) poskytol žalovanému úver v sume 370,- eur s pravidelnými 24 mesačnými splátkami po 19,57 eura. Predajcom predmetného tovaru bola spoločnosť RAYPATH, a.s., so sídlom Hattalova 12/A, Bratislava. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, žalobca ho dňa 28.06.2011 vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 452,70 eura. Celková pohľadávka žalobcu ku dňu podania žaloby predstavuje 541,50 eura.

Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 24 mesačných splátkach po 19,57 eura, t.j. celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť predstavovala sumu 469,68 eura. Termín prvej splátky bol určený na

26.12.2010. Zmluva bola predajcom i žalovaným riadne podpísaná a opatrená odtlačkom pečiatky predajcu. Súd mal zo splátkového kalendára preukázané, že žalovaný bol za obdobie od 22.10.2010 do 23.09.2013 povinný zaplatiť celkovú sumu 561,07 eura. Nakoľko žalovaný za predmetné obdobie uhradil len sumu 19,57 eura, dlh žalovaného tak predstavuje sumu 541,50 eura a pozostáva z istiny vo výške 78,38 eura, zosplatennej istiny vo výške 279,48 eura, z úroku vo výške 39,04 eura, pokuty (ušlého úroku) vo výške 39,69 eura, poplatkov za upomienky vo výške 16,- eur, sankčného úroku z omeškania vo výške 88,80 eura, úroku z omeškania do zosplatenia 0,11 eura. Súd mal z výzvy žalobcu zo dňa 28.06.2011 preukázané, že v dôsledku omeškania so splácaním úveru došlo k zosplateniu celého dlhu a žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi zostávajúcu časť úveru i so zmluvnou pokutou. Žalovaný argumentoval tým, že predmetný tovar vrátil žalobcovi, pretože bol vadný. V zmysle § 8 Hlavy 5 VOP k úverovej zmluve však klient - žalovaný nie je oprávnený v žiadnom prípade k zadržaniu (pozstaveniu) resp. zníženiu splátok úveru a to ani v dôsledku väd produktu, prípadne v dôsledku neodobratia produktu klientom alebo v dôsledku nepredania produktu predajcom. Podpisom na zmluve žalovaný súhlasil s obsahom zmluvy a oboznámil sa s VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a v ktorých sa nachádza i predmetné ustanovenie. V zmysle VOP mal žalovaný možnosť od zmluvy odstúpiť do 14 dní od jej uzavretia, túto možnosť však nevyužil. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil a to ani čiastočne, súd prvého stupňa žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Právnomu zástupcovi žalobcu súd prvého stupňa priznal odmenu vo výške 106,39 eura v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby po 36,52 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu), t. j. 73,04 eura a režijný paušál za 2 úkony právnej služby po 7,81 eura, t.j. 15,62 eura + 20 % DPH vo výške 17,73 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý s rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasil pre nesprávne právne posúdenie, keďže súd v konaní nezisťoval rozhodné skutočnosti. Uviedol, že v právnom vzťahu s žalobcom vystupoval ako spotrebiteľ. Tovar vrátil predajcovi v záručnej lehote ako nefunkčný. Žiadal, aby mu tovar vymenili, čo sa v záručnej lehote nestalo, tovar mu nedodali, preto napísal spoločnosti žalobcu, že ruší zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žiadal tiež, aby bol v konaní zastúpený vedľajším účastníkom.

Na výzvu súdu prvého stupňa odvolanie doplnil tak, že s žalobcom dňa 26.11.2010 uzavrel úverovú zmluvu na sumu 370,- eur s pravidelnými 24 mesačnými splátkami po 19,57 eura. Zaplatil prvé dve splátky, jednu pri odovzdaní tovaru - elektrickej podušky priamo kuriérovi a druhú poukázal poštovou poukážkou. Nakoľko sa elektrická poduška v záručnej lehote pokazila, túto reklamoval zaslaním adresátovi RAYPATH, a.s., Bratislava a následne dňa 03.02.2011 zmluvu žalobcovi vypovedal z dôvodu, že predajca sa neozýval, ani sa do dnešného dňa neozval, preto žiadal zmluvu zrušiť a prestal dohodnuté splátky uhrádzať.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

Po rozhodnutí vo veci samej súdom prvého stupňa, avšak ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu, do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 40260194, avšak následne samostatným podaním z konania vystúpilo. Pre to odvolací súd s týmto subjektom ako s vedľajším účastníkom ďalej nekonal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „OSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti (§ 220 OSP). Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého

stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, preto sa nejedná o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Senica sp. zn. 4C/46/2014 je nárok žalobcu na zaplatenia sumy 541,50 eura zo zmluvy o úvere č. 4011127435 uzavretej dňa 26.11.2010. Žalobca na základe tejto úverovej zmluvy poskytol žalovanému úver v sume 370,- eur za účelom úhrady ceny tovaru - lôžkoviny od výrobcu tovaru RAYPATH, a.s., pri mesačnej splátke 19,57 eura s počtom splátok 24, ročnej úrokovej sadzbe 23,90%, RPMN 27%, priemerná hodnota RPMN 44,57%, celkové náklady spotrebiteľa 99,68 eura, dátum prvej splátky 26.12.2010, úhrada nasledujúca vždy 25. dňa v mesiaci, lehota splatnosti 25.11.2012.

Súd prvého stupňa žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu, s ktorým záverom žalovaný nesúhlasí preto, že zmluvu zrušil, tovar pre vady vrátil predajcovi a tak nie je nikomu nič dlžný.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý žalobe žalobcu vyhovel.

Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetný vzťah účastníkov je vzťahom spotrebiteľským a zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ).

Súd prvého stupňa síce poukázal na potrebu aplikácie uvedenej právnej úpravy, avšak z jej aplikácie opomenul vyvodit' relevantné právne závery.

Odvolací súd je v prejednávanej právnej veci toho názoru, že na vec sa vzťahujú ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce, a to § 9 a 11 ZoSÚ .

V súlade s ustanovením § 213 ods. 2 OSP odvolací súd vyzval účastníkov, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia § 9 a 11 ZoSÚ, účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci súdom prvého stupňa neboli použité.

Žalobca voči použitiu uvedeného zákonného ustanovenia namietal dôvodiť, že uvedená úverová zmluva je uzavretá v súlade so ZoSÚ, všetky náležitosti v súlade so zákonom obsahuje. Žalovaný s aplikáciou uvedených zákonných ustanovení súhlasil.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZoSÚ) ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o

podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnovážnemu postaveniu.

V súdnej veci nie je sporné, že účastníci uzatvorili úverovú zmluvu dňa 26.11.2010 ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a súd rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah má povinnosť prihliadať na podmienky tejto zmluvy. Zmluva bola teda uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ide preto o spotrebiteľský úver v zmysle § 1 ods. 2, § 2 písm. a) a b) ZoSÚ.

Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a jeho účelom. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy sa postihuje neplatnosťou, robí tieto náležitosti ako nevyhnutné a podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Pokiaľ zmluva uzavretá niektorú z náležitostí vymedzených v § 11 ods. 1 zákona neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitost' niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je totiž dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere a to v momente uzavretia úverovej zmluvy.

Pod písmenom f) je upravená náležitosť - „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V zmluve účastníkov je uvedený počet splátok (24), dátum prvej splátky (26.12.2010) a lehota konečnej splatnosti (25.11.2012). Z uvedených náležitostí potom možno považovať za splnenú len uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ale doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere tu nie je exaktne uvedená, i keď zákon takúto požiadavku na spotrebiteľský úver kladie. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne, bez pochybností a bez ďalších pomocných výpočtov priamo v zmluve informovaný, odkedy dokedy zmluva trvá. V predmetnej zmluve je uvedený iba dátum prvej splátky s tým, že počet splátok je 24 a lehota splatnosti je 25.11.2012. Pokiaľ by sme takéto údaje považovali za dostatočné v bežnej úverovej zmluve, za dostatočné ich nemožno považovať v spotrebiteľskej úverovej zmluve.

Pod písmenom k) je upravená náležitosť „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Táto náležitosť v predmetnej zmluve absentuje. Účelom tejto náležitosti je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Uvedené údaje zmluva o úvere medzi účastníkmi neobsahuje, pretože je tu uvedená len fixná mesačná splátka 19,57 eura. Koľko z tohto predstavuje istina, koľko úroky či iné poplatky, navrhovateľ zmluvy - dodávateľ neuviedol. Nemožno potom konštatovať splnenie písomných náležitostí zmluvy ani vo vzťahu k uvedeným zákonom vyžadovaným a preto podstatným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dôsledkom nesplnenia uvedených obsahových náležitostí úverovej zmluvy v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení v čase uzavretia zmluvy je to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Keďže žalobca poskytol žalovanému celkovú výšku úveru 370,- eur a žalovaný zaplatil dňa 26.12.2010 19,57 eura, k úhrade zostáva 350,43 eura.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti preto bolo potrebné, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a priznal žalobcovi len istinu poskytnutú žalovanému a to bez úrokov a bez poplatkov uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 350,43 eura spolu s úrokom z omeškania od odoslania žaloby na súd.

V čase omeškania žalovaného s úhradou dlhu, t.j. 24.09.2013, výška úrokovej sadzby nečinila 0,0250%, t.j. 9,125% ročne, ale 8,50% ročne, preto bolo dôvodné žalobcovi priznať len takýto úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 330,86 eura s 8,5% úrokom z omeškania odo dňa odoslania žaloby na súd, t.j. od 24.09.2013 a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žiada sa k veci dodať ešte toľko, že obrana žalovaného spočívajúca aj v tom, že tovar, ktorý si zakúpil prostredníctvom predmetnej úverovej zmluvy - elektrická poduška sa mu v záručnej lehote pokazila, túto reklamoval, zaslal ju predajcovi a následne dňa 03.02.2011 odstúpil od zmluvy so žalobcom.

Odvolací súd poukazuje na to, že uvedené konanie žalovaného nemalo za následok zánik jeho povinnosti splácať predmetnú úverovú zmluvu, pretože keby žalovaný len vrátil produkt predávajúcemu bez jeho reklamácie či požiadavky na výmenu, došlo by k vyporiadaniu celkového vzťahu medzi spoločnosťou žalobcu a predávajúcim bez účasti spotrebiteľa. Žalovaný však neodstúpil od zmluvy vo vzťahu k predávajúcemu, resp. žiadal o opravu alebo výmenu tohto tovaru, teda aj keď tovar zaslal predávajúcemu, nezaslal mu ho preto, že o tovar nemá záujem, ale preto, že ho chce opraviť alebo vymeniť, čo je podstatný rozdiel a neumožňuje z tohto konania žalovaného vyvodiť žiadne konzekvencie pre žalobcu, resp. v prospech spotrebiteľa.

Čo sa týka právneho vzťahu medzi spotrebiteľom a predávajúcim, tento si musí spotrebiteľ vyporiadať sám, mimo dosahu tohto konania.

Podľa § 224 ods. 1 OSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 224 ods. 1 OSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa.

Povinnosťou odvolacieho súdu preto, že zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo rozhodnúť nielen o trovách odvolacieho, ale aj prvostupňového konania.

Účastníkom v konaní vznikli trovy predovšetkým právnym zastúpením (žalobcovi), ďalej hotové výdavky - úhrada súdnych poplatkov a iné.

Žalobca si v konaní uplatnil istinu 541,50 a bola mu priznaná istina 350,43 eura, úspešný bol teda v rozsahu 64,7 %, žalovaný bol úspešný v rozsahu 35,3 %, konečný úspech žalobcu je 29,4 %, teda bol čiastočne úspešný, v ktorom rozsahu mu bolo dôvodné priznať náhradu trov tohto konania (§ 142 ods. 2 OSP).

V prvostupňovom konaní boli žalobcovi priznané trovy právneho zastúpenia v sume 106,39 eura a náhrada iných trov v sume 32 eura. Odvolací súd žalobcovi priznal uvedenú správne vyčíslenú náhradu v rozsahu 29,4 %, t.j. v sume 31,28 + 9,40, ktoré trovy mu nahradí žalovaný.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odvolací súd vzhľadom na konečný výsledok sporu priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 29,4 % (návrh na ich priznanie žalobca uskutočnil vo vyjadrení zo dňa 14. 7. 2015), avšak v zmysle § 151 ods. 2 si žalobca trovy do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísli,

z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, preto odvolací súd vyslovil, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.